

płk Jan Górski
Prezes ŚZŻAK Okręg Wielkopolska

Urodził się 15.04. 1922 r. w majątku Jagnin, powiat Opatów. Rodzice Andrzej i Kazimiera z domu Adamska byli właścicielami w/w majątku.

Po ukończeniu szkoły podstawowej w Strzyżowicach uczęszczał do gimnazjum i liceum w Sandomierzu. Maturę zdał na tajnych kompletach w 1942 roku. We wrześniu tego samego roku po zaprzysiężeniu do ZWZ, rozpoczął pracę konspiracyjną pełniąc funkcję łącznika między szefem referatu II a komendą obwodu Opatów i komendami poszczególnych rejonów. Równocześnie został skierowany na kursy podchorążych, który ukończył w marcu 1943 roku otrzymując stopień kaprała podchorążego. W maju 1943 r. gdy opuścił leśniczówkę w Nieskórzowie, gdzie odbywała się narada komendy obwodu AK został schwytany i rozstrzelany przez bandę kryminalisty Lepiarza, do którego przyłączyli uciekinierzy z niewoli niemieckiej, sowieccy żołnierze dowodzeni przez kapitana „Saszkę”, która w 1943 podporządkowała się Gwardii Ludowej, później przemianowaną na Armię Ludową. Szczęśliwie pocisk przeszedł przez klatkę piersiową nie uszkadzając ważnych narządów. Po odzyskaniu przytomności dotarł do leśniczówki, (na którą w międzyczasie dokonano napadu) i przez swoich odwieziony do szpitala. Po wyjściu ze szpitala, ponieważ w tym terenie był zbyt znany, został skierowany do podobwodu Ćmielów do dywersji, a w styczniu 1944r. do oddziału dywersyjnego Komendy Obwodu Opatów „Barwy Białe”. W oddziale pełnił funkcję dowódcy drużyny.

W okresie koncentracji oddziałów, Oddział wszedł w skład 2 Pułku Piechoty Legionów AK jako 5 kompania. W sierpniu 1944r. awansował na stopień plutonowego podchorążego. Pod koniec sierpnia objął funkcję zastępcy dowódcy Plutonu 5 Kompanii, a następnie dowódcy plutonu i na tej funkcji pozostał do demobilizacji jednostki. W czasie służby w oddziale brał udział w akcjach - bitwach w miejscowościach: Dziebaltów, Janików, Pszczyzna, Piesków, Wąsosz, Radoszyce, Radki.

Po wkroczeniu wojsk radzieckich do Polski już w styczniu 1945 został aresztowany. Po ucieczce z UB w Ostrowcu nadal prowadził działalność konspiracyjną. W maju 1945 r. przewożąc broń wpadł w zasadzkę koło Śnieszkowic i ponownie osadzony w UB w Ostrowcu. Po utworzeniu się Rządu Jedności Narodowej został zwolniony z nakazem opuszczenia tamtego terenu. Wraz z ojcem wyjechał do Szczecina i zatrudnił się w Zarządzie Wodociągów Miejskich, gdzie pracowali już koledzy z konspiracji. Tam przystąpił do WiN-u. W kwietniu 1946 roku wskutek prowokacji kolejny raz został aresztowany przez UB. Wyszedł po kilku miesiącach po wszczęciu głódówki.

Wyjechał do Poznania gdzie najpierw studiował na Akademii Handlowej, a następnie na Akademii Medycznej.

W kwietniu 1949 r. został ponownie aresztowany i przewieziony do Kielc. Wraz z 16-tu innymi kolegami z oddziału „Barwy Białe” zostali oskarżeni o bandycką działalność w Armii Krajowej i współpracę z Niemcami. Nastąpiło brutalne przesłuchanie. Za odmowę podpisania wymuszonych zeznań umieszczono go w karcerze wielkości 1,5 na 1,5. 10 dni wegetował na betonowej posadzce bez okrycia bez ubikacji. Po półrocznym śledztwie nastąpił pokazowy proces, w którym Jan Górski został skazany na karę śmierci. W celi śmierci czekał na wykonanie wyroku. Przed wykonaniem wyroku uratowały go zeznania dwóch Żydówek, które uratował w czasie wojny wywożąc je z likwidowanego getta. Na początku 1951 roku karę śmierci zamieniono „łaskawie” na dożywocie. W 1957 r. w grudniu w następstwie nadzwyczajnej rewizji i zmianie wyroku został zwolniony.

Powrócił do Poznania i po ukończeniu studiów pracował początkowo w Poznaniu, a następnie od 1964 r. do 1981 w Strzelcach Opolskich i Kędzierzynie Koźlu. W 1981 powrócił do Poznania i podjął pracę jako lekarz zakładowy Spółdzielni Krawieckiej „Moda”. W 1989 roku współtworzył Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej. Przez 9 lat był Prezesem Środowiska „Jodła”. Obecnie pełni funkcję Prezesa Okręgu Wielkopolska ŚZŻAK.

Biogram udostępniony w otrzymanej postaci